

ad 3.

Spørgsmålet om hjælp til familier med børn, som har en fysisk eller psykisk lidelse, men som ikke kan hjælpes gennem reglerne om særforsorg, har været rejst i forbindelse med drøftelser af samfundets hjælpeforanstaltninger for familier med særlige vanskeligheder. Det har også været rejst i folketinget, idet det blev behandlet af det af folketinget i folketingsåret 1965-66 nedsatte udvalg om ændringer i revalideringsloven.

Det må anses for ønskeligt, at der nu tilvejebringes hjemmel for at hjælpe familier med sådanne børn, når forsørgelsen af børnene medfører særlige udgifter for familien, og at en dertil sigtende bestemmelse optages i forsorgsloven. Lovens § 73 indeholder en bestemmelse om, at der til et blindt barn, som opholder sig i hjemmet, kan ydes hjælp indtil et beløb, svarende til faderens normalbidrag, fra 1. april 1967 1.836 kr. om året. Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at den omfatter *alle børn med en fysisk eller psykisk lidelse*, hvis forsørgelse medfører særlige udgifter *udover* normale udgifter ved et barns forsørgelse, og det foreslås, at bestemmelsen gøres smidigere end den nuværende med hensyn til omfanget af hjælpen.

Hjælpen skal kunne ydes efter et skøn i det enkelte tilfælde, og det skal være en forudsætning for hjælpens ydelse, at den ikke kan gives som led

i særforsorgens hjælpeforanstaltninger. Det skal ligeledes være en forudsætning, at givne lægelige anvisninger med hensyn til barnets pasning m. v. følges.

Det er ikke muligt at beregne, i hvilket omfang bestemmelsen vil blive anvendt, men det må antages, at udgiften vil kunne blive ca. $\frac{1}{2}$ -1 mill. kr. årlig.

ad 4.

Samtidig med gennemførelsen af forslag til lov om børnetilskud og andre familieydelse udgår forsorgslovens afsnit IV, herunder bestemmelsen i loven om, at det, forinden et børnebidrag kan udbetales, ved en leveattest må dokumenteres, at barnet var i live på bidragets forfaldsdag. Denne bestemmelse, der medfører uforholdsmæssig stor ulemghed for de bidragsberettigede, foreslås herved ophævet allerede fra 1. april 1967, idet der ved lovens bestemmelser om tilbagebetaling af bidrag må anses for at være tilstrækkelig garanti for, at bestemmelserne ikke misbruges.

ad 5-6.

Det foreslås, at udgiften til hjælpen efter § 73 — ligesom udgifter til langvarigt syge, jfr. lovens § 53 — afholdes af statskassen med $\frac{3}{10}$ og af opholds kommunen med $\frac{2}{10}$.